

naj se podviza, da donesek, ki znaša samo 1 gold., plača saj do konca marcija 1871. leta.

Anton Lézar,
predstojnik za ljubljansko dekanijo.

— (*Prijazen opomin.*) Ker se ravno sklepajo računski dohodkov in stroškov dramatičnega društva, podpisani odbor vljudno vabi vse tiste zunanje p. n. č. g. družabnike, ki še niso odrajtali podpornega doneska za leto 1870., da blagovolé to storiti v kratkem, da ne bode nobenih zadržkov. Odbor dram. društva.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. Leto 1870. je slovó vzelo in nastopilo je mlado leto 1871. Pogled v minulo leto kaže nam le žalostne razmere. Med Francozi in Nemci vnel se je boj, od kterege se z grozo obrača človečanstvo, ker tako krvoločnega že davno ne pomni svet. Kdaj mu bode konec, to sam Bog vé. Oholi Nemeč noče zapustiti bojišča, dokler francoski državi ne ugrabi Alzacije in Lotaringe, — francoski narod pa kaže na bojišču tako sijajno domoljubje in toliko žrtovanja, da je podobna, da ne odjenja pred, dokler s tal svojih ne zapodí grabeža Nemca. — Da narod nemški hrepení po zedinjenji, kdo mu bi to za zeló vzela, al drugo vprašanje je: ali bo tega edinstva pod silo „nemškega cesarja“ tako vesel, kakor je francoski narod tega vesel, da se je znebil cesarja Napoleona? — Italijanska vlada si je osvojila papeževo deželo, a nobena vlada ni tega branila; ko pa je ruska vlada se odpovedala sramotni pogodbi, so diplomati o tem brž videli nevarnost Turčiji. Tako je diplomacija evropska preteklo leto res v vsem bila bolj turška kakor krščanska. — Nič bolj veselega pa tudi ne nahajamo v domači naši državi. Novo ministerstvo je „sprave“ med narodi iskalo, pa je ni našlo; odpovedalo se je zatega del svojemu poslu, pa družega ministerstva še zmirom ni, zato ne, ker si nobeden ne upa kos biti velikim vprašanjem avstrijsko-ogerske države. To je zeló mršavi stan, ki ga je zapustilo preteklo leto, — naj bi srečnejše bilo mlado leto! Al težka naloga nam dojde, rešiti toliko zeló zamotanih vprašanj.

— (Prememba vojne postave z ozirom na bogoslovce). Vsled reskripta državnega vojnega ministerstva od 13. decembra 1870. leta je ministerski svet sklenil, da se v instrukciji za izvrševanje vojne postave razdelka a) in b) §. 41. premenita tako-le: a) Tisti mladenči, ktere je škof vzel v bogoslovsko seminističe in se bogoslovja učijo, b) in taki, ki so stopili v kak samostan (klošter) in se že bogoslovja učijo ali so se ga začeli učiti tisto leto, ko so asentirani bili, smejo bogoslovske študije začeti ali pa nadaljevati.

— Gledé na jedinstvo južnih Slavenov se je zbrala tukaj o božiču naša slavenska mladina v rodoljubni vzajemni shod in vsi so se navdušeno izrekli za čvrsto jedinstvo južnih rodov. To je priča, da se ta misel vedno dalje in dalje širi in v narodu samem vkoreninja: da pa je ta misel zdrava in velike pomembe, priča nam tudi to, da so narodni nasprotniki vsi prepadeni in o njej le burke vganjati vedó ali pa se sprehajati v surovih napadih. „Hrvatske“ 1. list se od togote peni na ljubljansko izjavo in se celó drzne vprašati: kdo je „pooblastil“ koga v to! A mi prašamo „Hrvatsko“: kdo je njo pooblastil interpelovati rodoljube o programu decemborskem?

Iz Tirolov. — Presvitli cesar, bivaje božične praznike pri nas, je naši deželi podelil imeniten dar. Federalistična večina deželnega tirolskega zbora je nam-

reč 23. oktobra 1869. leta, nanašaje se na starodavni deželni zakon in vklub hudemu nasprotovanju tadanjega c. k. deželnega glavarja sklenila postavo o deželni brambi, v kateri se §. 4. tako-le glasi: „deželni strelci gredó le takrat na vojsko zunaj dežele, če dežela sama (Tirole in Vorarlberg) domá ni v nobeni nevarnosti in če deželni zbor v to dovoli“. Dozdaj se tej postavi ni posrečilo, da bi je bil cesar potrdil, zdaj pa jo je. To dela v Tirolih veliko veselja, da jim je obveljala stara pravica, — nemški „ustavoverneži“ pa se tako togotijo o tej Tirolcem potrjeni postavi, da so vsi iz sebe, bojé se za vsako „svetinjo“, ktera odpade decemborski ustavi. Mi pa iz stališča federalizma, ki edini more Avstrijo pomiriti, se radujemo, da se je Tirolcem, ki so za brambo Avstrije že več krvi prelili kakor vsi predniki dandanašnjih ustavovercev skupaj, dalo kar je njihova starodavna pravica, ker to cesarjevo djanje je veselo znamenje, da se v Avstriji začnó pripoznavati zgodovinske posebnosti posamesnih dežel.

Ogersko. Iz Pešta. — 10. dne t. m. se začne zborovanje delegacij.

Iz francosko-pruskega bojišča. Nemški armadi ne gré nič po sreči pred Parizom. Kar je bistroumni in pogumni francoski vojskovodja Gambetta poveljstvo v svoje roke vzel, gré vse drugač. Vse delovanje različnih francoskih armad je skupno zdaj proti Parizu obrnjeno, armada podpira armado, kadar je na kateri nemškega sovražnika več, in tako druga pomaga drugi. To skupno delovanje sili nemško armado, da nikjer ne more naprej predreti, ker se more zdaj na tej, zdaj na uni strani braniti, in ker mora zdaj na to stran kreniti, zdaj na drugo, zgubiva moči tako, da nikjer ne more z veliko silo francoske armade napasti. Vrh tega pa trpi še strašno zimo. Ako bi nemška vojska zdaj ne bila zgolj roparska vojska, ki Francozom po vsej sili hoče odtrgati dežel, že davno bi se bila morala vrniti nazaj in konec storiti grozovitemu klanju. Po najnovejših novicah Nemcem huda poje; začeli so sicer bombe metati na 3 pariške trdnjave, a brez vspeha. Garibaldi je francoski vojski velik pomočnik; Trochu pa ravnokar v nekem razglasu pravi, da še le marca meseca se začne pravi boj, na katerem se bode nemška glorijska razbila.

Iz Španskega. — Mogočni maršal Prim, ki je na Španskem prekucije in kralje delal, je umrl, če je res, kar danes časniki naznanjajo. 27. dne dec. so na poti domú na-nj strelili, in rane, ki se izprva niso videle nevarne, so vendar naposled bile smrtne. Tudi Prim je bil, ki je razrušil kraljici Izabeli prestol španski in zdaj sina Amadeja posadil na njeno mesto. Novi kralj je ravno na poti na Špansko, — s pobitim srcem se bode menda vsedel na tron, ki mu od danes do jutri ni varen, ker brž ko ne republikanska stranka, odkar na Francoskem vlada republika (ljudo-vlada), od dne do dne močnejša prihaja. Prim pa, ki je po vseh španskih prekucijah imel roko vmes, je zdaj skupil, kar je iskal.

Listnica vredništva. Gosp. ? v S: Danes nikakor ni bilo mogoče; drugi pot gotovo.

Loterijne srečke:

v Gradcu	} 31. dec. 1870:	15.	46.	1.	85.	4.
na Dunaji		76.	12.	71.	20.	60.

Prihodnje srečkanje v Gradcu in na Dunaji 14. januarija.

Kursi na Dunaji 2. januarija

5% metaliki 56 fl. — kr.	Ažijo srebra 121 fl. — kr.
Narodno posojilo 65 fl. 40 kr.	Napoleonori 9 fl. 97 kr.